

epifania

TYGODNIK PARAFII

pod wezwaniem Objawienia Pańskiego w Bliznem

NUMER 262 • Druga Niedziela Adwentu • 10 grudnia 2017 r.

➤ SŁOWO TYGODNIA z Ewangelii według św. Marka (1, 1-8)

Początek Ewangelii o Jezusie Chrystusie, Synu Bożym. Jak jest napisane u proroka Izajasza: Oto Ja posyłam wysłańca mego przed Tobą; on przygotuje drogę Twoją. Głos wołającego na pustyni: Przygotujcie drogę Panu, dla Niego prostujcie ścieżki! Wystąpił Jan Chrzciciel na pustyni i głosił chrzest nawrócenia na odpuszczenie grzechów. Ciągnęła do niego cała judzka kraina oraz wszyscy mieszkańcy Jerozolimy i przyjmowali od niego chrzest w rzece Jordan, wyznając (przy tym) swe grzechy. Jan nosił odzienie z sierści wielbłądziej i pas skórzany około bioder, a żywił się szarańczą i miodem leśnym. I tak głosił: „Idźcie za mną mocniejszy ode mnie, a ja nie jestem godzien, aby się schylić i rozwiązać rzemyk u Jego sandałów. Ja chrzcilem was wodą, On zaś chrzcić was będzie Duchem Świętym”.

CZYTANIA NIEDZIELNE:

Iz 40,1-5.9-11;

Ps 85,9-14;

2 P 3,8-14;

Mk 1,1-8

Ks. Marian Rowicki

Prorok wzywa: „Przygotujcie drogę Panu”. Pan daje nam ten wspaniały czas, byśmy dobrze przygotowali serca na jego przyjście. Przynosi nam wspaniałe dary królestwa niebieskiego. Zsyła nam Ducha Świętego. W jaki sposób przygotowuję się na te święta? Czy pamiętam o spowiedzi, rekolekcjach, roratach? Czy mam czas na lekturę Pisma świętego? Czy podejmuję jakieś umartwienia? Czy życie moje jest czuwaniem?

Być jak Jan Chrzciciel

Słowo „Adwent” oznacza przyjście. Być może nie tylko przyjście Zbawiciela, gdy narodził się w Betlejem albo Jego przyjście na końcu czasów. Może teraz dany jest nam czas, żeby przyjść „do siebie”. Zrozumieć, co chce ofiarować nam Jezus i nawrócić się. W dzisiejszej Ewangelii słyszymy wołanie Jana Chrzciciela nazwanego „głosem wołającego na pustyni: Przygotujcie drogę Panu, Jemu prostujcie ścieżki”.

Prostowanie ścieżek Pańskich to zawsze było trudne zadanie i tak samo jest dzisiaj. Jak ja to robię? Najłatwiej jest mi traktować życie zadaniowo, a więc kolejne postanowienia, dodatkowe obowiązki itp. Rezultat to najczęściej frustracja, bo znowu się nie udało. A jedyne, czego naprawdę potrzebuję, to naprawa czy może poprawa mojej relacji z Jezusem. Codzienna rozmowa z Nim o każdej mojej sprawie, bołaczce, niepowodzeniu i próba spojrzenia na te wydarzenia z Jego perspektywy. Nauka słuchania Jezusa, aby to On mówił mi, co jest dla mnie naprawdę ważne. To jest prostowanie mojej ścieżki. I jeśli to się uda, to możemy być jak Jan Chrzciciel – odważnie i niezłomie sta-

nać za życiem, za prawdą, czyli za Jezusem i Jego nauką. Mimo lęku, mimo niepewności, mimo świadomości swojego grzechu, możemy tacy być – wołać o nawrócenie i pomagać innym zbliżyć się do Boga albo sami przed sobą przyznać: czas na nawrócenie, czas na zmianę w moim życiu.

Może teraz dany jest nam czas, żeby przyjść „do siebie”. Zrozumieć, co chce ofiarować nam Jezus i nawrócić się.

To nie jest łatwe i aby prostować ścieżki należy podjąć trud dodatkowej formacji oraz pogłębiania relacji z Chrystusem. Wielu z nas boi się odpowiedzialności za relację z żywym Bogiem. Odpowiedzialności, która prowadzi niejednokrotnie (nie zawsze, ale często) pod krzyż, a nawet na krzyż. Na drogach naszej codzienności Chrystus nieraz stawia nam Jana Chrzciciela, który wzywa nas do przemiany, próbując przekonać nas, z różnym skutkiem, że niekoniecznie mamy racje.

Często słyszymy, ale ja nie mam prawa nikomu mówić, jak ma żyć! Ale ja nie mogę nikomu narzucać wiary! Ale jak ja mogę komuś wypominać grzechy i słabości? To nie moje zadanie! A jednak bywa, że Bóg stawia nas w roli Jana Chrzciciela i daje powołanie do „bycia głosem wołającym na pustyni” Nikt z nas nie wie, ile ma czasu.

Pierwsi chrześcijanie niecierpliwie i w sposób widoczny dla innych oczekiwali ponownego przyjścia Pana. Gdy Jezus nie nadchodził, spotykały ich z tego powodu drwiny i upokorzenia. Mogło to budzić rozczarowanie, dlatego św. Piotr przypomina wszystkim, że Bóg nie odmierza czasu tak jak ludzie: dla Niego „tysiąc lat jest jak jeden dzień” (2 P 3,8). Ostatnie przyjście Chrystusa opóźnia się, nie dlatego, że Bóg nie jest wierny swoim obietnicom, lecz ponieważ „On jest cierpliwy... Nie chce bowiem niektórych zgubić, ale wszystkich doprowadzić do nawrócenia” (2 P 3,9). To miłosierdzie Boże przedłuża czas.

Grażyna Karwowska

Adwentowy wieniec

W kościołach i coraz częściej również w naszych domach, pojawiają się specjalne wieńce, w których umieszcza się cztery świece. Są one symbolem światła, podarowanego światu przez narodziny Jezusa w noc Bożego Narodzenia. Okrągły kształt wieńca adwentowego symbolizuje kulę ziemską, wieczność i Boga. Pomysłodawcą tej formy pobożności jest ewangelicki teolog Johann Wichern (1808-81) z Północnych Niemiec. W Kościele katolickim wieniec adwentowy pojawił się po raz pierwszy w 1925 w Kolonii.

Świece Caritas

„To nieduży wydatek i mały płomyk, ale gdy jest ich więcej, dają wielkie światło, pozwalają działać naprawdę wiele dobrego” - tak o Wigilijnym Dziele Pomocy Dzieciom mówi Pierwsza Dama RP Agata Kornhauser-Duda w spocie promującym tę inicjatywę. Para prezydencka zapewnia, że świeca zapłonęła także w Pałacu Prezydenckim i zachęca Polaków by także włączyli się w tę akcję. Caritas w Polsce rozproszona na terenie całego kraju ok. 3 mln świec. Pozyskane wpływy przeznaczone są na letni wypoczynek, całoroczne dożywianie dzieci w szkołach i świetlicach, wsparcie medyczne oraz pomoc edukacyjną. Ponadto w tym roku 10 groszy z każdej rozproszonych świecy trafi do potrzebujących dzieci z Ameryki Południowej żyjących w favelach i slumsach.

Wieniec rekordzista

W szwajcarskiej gminie Mospang jest już gotowy największy na świecie wieniec adwentowy, mający 120 metrów średnicy. Jego budowę mieszkańcy tej niewielkiej miejscowości rozpoczęli pod koniec października. W wieniec wmontowano cztery czerwone świece elektryczne, każda o wysokości 5,8 m. Na jego budowę zużyto 300 m sześciennej drewna jodłowego z okolicznych lasów. Cała akcja ma własną stronę internetową i poszczególne etapy budowy ogromnego wieńca można śledzić pod adresem www.adventskranz-mosnang.ch. Ta niecodzienna ozdoba pozostanie do 31 grudnia i wokół niej odbywać się będą wszystkie ważne wydarzenia okresu bożonarodzeniowego. Po Nowym Roku gałęzie z wieńca zostaną pocięte i przeznaczone na opał.

Wolność słowa i nauki

Włosi przeżywają kolejną odsłonę walki o zachowanie wolności słowa w swym kraju. Tym razem jej bohaterem jest Silvana De Mari. „Homoseksualizm jest chorobą, mówię to jako lekarz trzech specjalizacji, w tym psychoterapeuta. Od 40 lat leczę homoseksualistów. Ich kondycja jest tragiczna” – powiedziała ona w jednym z wywiadów 64-letnia dziś lekarka, która pracowała we Włoszech, ale też przez wiele lat na misji humanitarnej w Afryce. Od kilku miesięcy figuruje jako oskarżona w postępowaniu karnym za obrażę mniejszości seksualnych.

WYPRANA MIŁOŚĆ

Trudne te słowa. Miłość na krzyżu. Taka miłość bez granic i do końca. Nie prosta, lekka, z telewizyjnych seriali.

Codzienne bycie, wspólny dom, dzieci, dużo zwykłej codziennej pracy.

Brak cierpliwości – gdy mąż wraca później, bo zaległości, bo obowiązków, a siły do dzieci brak. Powiesi pranie nie tak, jak by się to samemu zrobiło, kupi inny gatunek chleba niż ten, który lubimy i zawsze kupujemy.

I z drugiej strony – brak cierpliwości do żony – gdy spraw urzędowych po długim urlopie wychowawczym załatwić nie potrafi. Tydzień wybiera dywan do pokoju, odwiedzając wszystkie możliwe sklepy w mieście w poszukiwaniu odpowiedniego koloru, podczas gdy mężczyzna wybrałby po prostu praktyczny i dobrej jakości.

Najtrudniej kochać tych, którzy są najbliższymi. Przyjmować ich inność w poczuciu, że właśnie takimi stworzył ich Bóg.

A gdy się udaje – radość, mała cegiełka w ważnej budowie.

A co z tymi, którzy są od nas daleko, którzy nas nie kochają albo na widok których mamy ochotę przejść na drugą stronę ulicy?

I jak tu kochać bez granic? Trudne Twoje słowa, Ojczyści Świąteli.

Ale Wielka Miłość na krzyżu uczy nas przebaczać, akceptować, rozumieć.

Bo tylko taka droga ma sens. Trud, który procentuje i uczy prawdziwej, ofiarnej miłości. Tak by się chciało, patrząc na Twoje życie, umieć tak kochać i przebaczać. Świadczenie Twojego życia przekonuje, że bycie blisko Boga na krzyżu ma sens i prowadzi do prawdziwego, głębokiego szczęścia.

Staramy się, ale często nie wychodzi. Bądź nam pomocą, Ojczyści Świąteli.

Tak Rodzinie
nr 9 (99) WRZESIEŃ 2015

KATECHEZA OJCA ŚWIĘTEGO FRANCISZKA

Dzisiejsza katecheza jest poświęcona podróży apostołskiej do Mjanmy i Bangladeszu. Mjanma po raz pierwszy gościła Następcę Piotra. Podczas spotkań z niewielką wspólnotą Kościoła, obecną w tym kraju o tradycji buddyjskiej, Papież starał się umacniać ją w wierze i jedności. Ojciec Święty zachęcał władze cywilne Mjanmy do wytrwałości w budowaniu pokoju w kraju, w oparciu o współpracę wszystkich grup społecznych. W tym procesie nie może też zabraknąć współpracy chrześcijan z wyznawcami innych religii. Takie pragnienie zostało wyrażone również podczas spotkania z Najwyższą Radą mnichów buddyjskich. Wizyta w Bangladeszu, kraju o tradycji muzułmańskiej, przebiegała śladami bł. Pawła VI i św. Jana Pawła II. Była kolejnym krokiem na drodze dialogu pomiędzy chrześcijaństwem a islamem. Ojciec Święty oddał hołd męczennikom w walce o niepodległość. Władzom kraju Papież przypomniał, że Stolica Apostolska zawsze wspierała wysiłki ich narodu na rzecz niepodległości oraz poszanowania wolności religijnej. Ojciec Święty udzielił święceń kapłańskich szesnastu diakonom. Spotkał się również z biskupami, kapłanami i osobami konsekrowanymi. Zachęcał ich do troski o rodziny, o biednych, o edukację, dialog i pokój. Odbyło się też spotkanie międzyreligijne i ekumeniczne. Ostatnim wydarzeniem było spotkanie z młodymi, w którym uczestniczyli chrześcijanie, muzułmanie i przedstawiciele innych religii.

AUDIENCJA GENERALNA 06.12.2017 r.

Ojciec Święty FRANCISZEK do Polaków

Witam polskich pielgrzymów, a szczególnie tych, którzy ofiarowali i zorganizowali transport tej pięknej choinki na Plac św. Piotra. Bardzo dziękuję! W najbliższą niedzielę, w Polsce będzie obchodzony Dzień modlitwy i pomocy Kościołowi na Wschodzie. Polecam Bogu to dzieło, znak gotowości wspierania wiernych i pasterzy w sąsiednich krajach. Dziękuję Wam również za towarzyszenie mi w modlitwie podczas niedawnej podróży apostołskiej. Z serca wam błogosławię! Niech Będzie pochwalony Jezus Chrystus!

AUDIENCJA GENERALNA 06.12.2017 r.

MOC SŁOWA

W Księżde Przysłów czytamy: „Życie i śmierć są w mocy języka, jak kto go lubi używać, taki spożyje zeń owoc”. Słowa te przede wszystkim skłaniają do przyjrzenia się swojej mowie. Czy słowa, które wypowiadam, niosą życie czy śmierć? Czy zdaję sobie sprawę z wagi i mocy tego, co mówię?

Kiedy narzekam, krytykuję, obmawiam, przeklinam, osądzam, zlorzeczę, oskarżam – szerzę śmierć. W ten sposób zapraszam złego ducha, a on cieszy się z rozpowszechnianego negatywizmu. Buduję jego królestwo. Kiedy mówię: „jestem do niczego”, „nic mi się nie udaje”, to czy sam siebie już nie przekreślam? Kiedy mówię to samo do innych lub o innych, niszczę ich. Czy Dobry Bóg po to dał mi mowę, aby nią niszczyć i zabijać siebie i bliźnich? Na pewno nie.

Pan Jezus powiedział: „z obfitości serca mówią usta”. Kiedy więc mówię, ujawniam stan swojego serca i poziom mojej wiary. Jeżeli są w nim: pycha, złość, zawiść, chciwość, urazy, przywiązanie do tego świata, niewiara, wszystko to znajdzie odzwierciedlenie w mojej mowie.

Często nie przykładamy wagi do tego, co mówimy. Mówimy to, co inni, nie zważając na źródło i konsekwencje wypowiedzianych słów. W Ewangelii św. Mateusza czytamy jednak: „A powiadam wam: Z każdego bezużytecznego słowa, które wypowiedzą ludzie, zdadzą sprawę w dzień sądu. Bo na podstawie słów twoich będziesz uniewinniony i na podstawie słów twoich będziesz potępiony”. Jeżeli moja mowa zdradza stan mego serca, to czy jest to mowa miłości? Czy w moim sercu jest miłość do Boga i bliźniego? To przecież najważniejsze przykazanie, jakie zostawił nam Pan Jezus.

Chrystus jest drogą, prawdą i życiem. My, chrześcijanie jako Jego uczniowie, mamy być świadkami prawdy i życia. Przekazywać innym życie za pomocą słowa to: pocieszać, dawać nadzieję, dostrzegać dobro, dziękować, chwalić, przede wszystkim jednak głosić dobrą nowinę o zbawieniu. Tego uczy Duch Święty. Tylko On, który pochodzi od Ojca i Syna stanowiących jedno w miłości, może nauczyć nas języka miłości. Co my możemy zrobić? Otworzyć się na Łaskę i z nią współpracować. Przynajmniej spróbować panować nad swoim językiem, a Pan w swej łaskawości będzie przemieniał nasze serca. Mniej mówić, a więcej słuchać, przede wszystkim Słowa Bożego. Napęlić się nim, aby przenikało do samego serca. Jeżeli będzie ono przepelnione Słowem Bożym, które jest słowem życia, wówczas będziemy głosić życie, a nie śmierć. Słowo Boże daje światło, powstrzymuje przed grzechem, wzmacnia, oczyszcza i ożywia, daje pokój i mądrość, pociesza, pomaga pokonać ataki zła. Codzienne czytanie Pisma Świętego to właśnie karmienie się Słowem Bożym, które ułatwia nam wzrastać w świętości.

A kiedy Pan da nam serce nowe, zmieni się również nasz język. W Duchu Świętym będziemy się radować, czynić dziękczynienie i uwielbiać Pana. „Niech usta moje głoszą chwałę Pana, by wszelkie ciało wielbiło Jego święte imię na zawsze

„i na wieki” – pisze psalmista (Ps 145). Właśnie po to mamy język, aby przede wszystkim wielbić nim Pana we wszystkim, co mówimy.

„Szczęścia nie zazna serce przewrotne, w zło wpada, kto przewrotny w języku”. (Prz 17,20)

„Niech zniknie spośród was wszelka gorycz, uniesienie, gniew, wrzaskliwość, znieważanie – wraz z wszelką złością”. (Ef 4,31)

„Niech nie wychodzi z waszych ust żadna mowa szkodliwa”. (Ef 4,29)

„W każdym położeniu dziękujcie, taka jest bowiem wola Boża w Jezusie Chrystusie względem was. Ducha nie gaście”. (1 Tes 5, 18-19)

„Ciescie się sprawiedliwi i weselcie w Panu, wszyscy o prawym sercu, wznóście radosne okrzyki”. (Ps 32,11)

Na podstawie książki Marii Vadii „Twój język ma moc”.
Wiola Malan

„DUCHOWOŚĆ DLA WARSZAWY”: PRZEDŚWIĄTECZNY KONCERT POETYCKI

MIĘSCIE: CENTRALNA BIBLIOTEKA ROLNICZA

W koncercie poetyckim pt.: „Zejdźmy się jak na wilię”

wystąpią: poeta Ernest Bryll oraz pieśniarz i kompozytor Marcin Styczeń

Tym razem, w miejsce wykładu otwartego, organizatorzy „Duchowości dla Warszawy” zapraszają na poetycki koncert. Dla wielu polskich poetów Boże Narodzenie to punkt wyjścia do głębszych rozważań egzystencjalnych dotyczących sensu życia, narodzin i śmierci, a także ponownego narodzenia, czyli nawrócenia. Marcin Styczeń i Ernest Bryll podczas koncertu przybliżą słuchaczom temat Bożego Narodzenia w poezji Cypriana Kamila Norwida, Jana Piętrzyckiego, Jerzego Lieberta, Józefa Czechowicza, Emila Zegadłowicza. Poezje Ernesta Brylla przeczyta sam autor.

Koncert odbędzie się w poniedziałek 18 grudnia o godzinie 19.00, w Bibliotece Rolniczej, przy ul. Krakowskie Przedmieście 66.

Wstęp wolny

Opracował ks. Paweł Paliga
ze strony <http://archwva.pl>

> Ogłoszenia Duszpasterskie

1. **10.12** - Niedziela pomocy Kościołowi na Wschodzie,
- po Mszy św. o godz. 10.30 spotkanie dzieci przygotowujących się do I Komunii św.
2. **Do kosza** przy ołtarzu można składać dar serca dla potrzebujących,
- wspomagamy: Caritas kupując świece oraz nasz teatr „Bliżej Nieba” - kupując sianko na stół wigilijny;
- Roraty ku czci NMP o g. 7.00.
3. **13.12** - środa, wspomnienie św. Łucji,
- godz. 18 modlimy się za KZR.
4. **14.12** - czwartek, wspomnienie św. Jana od Krzyża.
5. **17.12** - trzecia niedziela adwentu,
po Mszy św. spotkanie dzieci z naszej parafii przygotowujących się do I Komunii św.
6. **Dziękujemy** za przyjęcie Wizyty Duszpasterskiej w minionym tygodniu, ofiary składane przy tej okazji są przeznaczone na prace wewnątrz kościoła.
7. **Wizyta Duszpasterska:**
 - **11.12, pn** - Lazurowa 185, 185A, B, C, D, E
 - **12.12, wt.** - Kocjana 1, kl. A, B, C, D, E
 - **13.12, śr.** - Kocjana 1A, kl. F, G, H, J
 - **14.12, czw.** - Kocjana 1A, kl. K, L, M, 1B, kl. N, O, P
 - **15.12, pt** - Kocjana 1B, kl. R, S
 - **16.12, sb** - Narwik 17, 17A, 17B, Górczewska 242

Chrześcijańskie mp3

> Arkadio „NaCZYNIĘ”

„NaCZYNIĘ” to projekt rapera Arkadio (Arkadiusz Zbozień) i producenta muzycznego oraz wokalisty Micza (Michał Ziomek) który wyrósł na gruncie przesłania roku miłosierdzia i Świątowych Dni Młodzieży. Jest to muzyczna opowieść, której głównymi bohaterami są uczynki miłosierdzia względem Duszy. W swojej formie płyta zawiera dużo zabawy słowem, jego wieloznacznością oraz łączeniem przeróżnych gatunków muzycznych. Jedną z najciekawszych cech projektu jest zebranie wybitnych artystów polskiej sceny muzycznej uświetniającej każdy z 9 utworów. Wśród zaproszonych gości: Litza, Maleo, Adam Sztaba, Natalia Niemen, Grzegorz Turnau, Kamil Radzimowski, Bosski Roman, Łukasz Golec, Aga Damrych.

Projekt został objęty patronatem Świątowych Dni Młodzieży, oraz Biskupa Grzegorza Rysia jako jego duchowego kierownika.

Materiały zaczerpnięte ze strony www.rtck.pl
Agnieszka Idzikowska

> HUMOR

Jasiu wraca po szkole do domu. Mama pyta:

- Jasiu i jak tam w szkole? Co było na religii?
- No, pani nam opowiadała, jak Mojżesz wyprowadzał lud wybrany z ziemi egipskiej.
- To powiedz, jak to było.
- Więc tak: szli, szli, szli i doszli do Morza Czerwonego, Mojżesz wyciągnął telefon komórkowy, zadzwonił po firmę budowlaną, ekipa postawiła most, przeszli na drugą stronę i poszli dalej.
- Jasiu! Pani wam to powiedziała?! Nie wierzę!
- Mamo, jakbym powiedział, co pani opowiadała, to nigdy byś w to nie uwierzyła.

> Przeczytaj

KS. PIOTR GLAS, Dzisiaj trzeba wybrać. O potędze Marii, walce duchowej i czasach ostatecznych

W rozmowie z TOMASZEM P. TERLIKOWSKIM ks. Piotr Glas opowiada o swoim życiu, kryzysie duchowym, drodze do Boga oraz posłudze kaznodziei i egzorcysty. Przypomina, że Jezus nas kocha i chce naszego dobra, niestety często sami zamykamy przed Nim drzwi. Ta książka to nie tylko przewodnik po życiu duchowym, lecz przede wszystkim piękne świadectwo nawróconego kapłana, który całkowicie zawierzył swoje życie Jezusowi i Maryi.

Na podstawie www.kmt.pl
opracowała: Wiola Malan

MSZE ŚW.

I NABOŻEŃSTWA

Niedziele i święta

9.00
10.30 - Msza święta dla dzieci,
(wrzesień - czerwiec)

12.00
18.00

Dni powszednie

8.00
18.00

Spowiedź

Spowiedź odbywa się przed każdą Mszą św.

Nabożeństwa

majowe, czerwcowe,
październikowe
po Mszy św. o godz. 18.00
a w niedziele o godz. 17.30

Pierwszy piątek miesiąca
Spowiedź od godz. 17.15

KANCELARIA PARAFIALNA

czynna: poniedziałek, środa, piątek
w godzinach 17.00 - 17.45

**Parafia Rzymskokatolicka
Objawienia Pańskiego**
ul. Łaszczyńskiego 1
05-082 Blizne

tel./fax (022) 7220250

Konto parafii

Bank BPH SA Warszawa

74 1060 0076 0000 4042 8018 7516

Redakcja

redakcja.objawieniepanskie@gmail.com

www.objawieniepanskie.waw.pl
(do ściągnięcia wszystkie poprzednie numery EPIFANII razem z Epifankiem)

KOSZT WYDANIA: 50 GR

**CENA: dobrowolne ofiary
złożone do koszyka**

KS. PIOTR GLAS

DZISIAJ TRZEBA WYBRAĆ

O POTĘDZE MARIJ,
WALCE DUCHOWEJ
I CZASACH OSTATECZNYCH

ROZMOWIA
TOMASZ P. TERLIKOWSKI

egzst